

Ομιλία εις την Δευτέραν Παρουσίαν Του Κυρίου (Αγ. Κύριλλος Αρχιεπίσκοπος Ιεροσολύμων)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 8 Μαρτίου, 2013

Η Ευαγγελική περικοπή της Θείας Λειτουργίας.
Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον: κε΄ 31 - 46.

Είπεν ο Κύριος: όταν έλθη ο υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού, και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ΄ αυτού, τότε καθίσει επι θρόνου δόξης αυτού, και συναχθήσεται έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη, και αφοριεί αυτούς απ΄ αλλήλων ώσπερ ο ποιμήν αφορίζει τα πρόβατα από των ερίφων, και στήσει τα μέν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τα δέ ερίφια εξ ευωνύμων. Τότε ερεί ο Βασιλεύς τοις εκ δεξιών αυτού: δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν απο καταβολής κόσμου. Επέινασα γάρ, και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατέ με, ξένος ήμην, και συνηγάγετέ με, γυμνός, και περιεβάλετέ με, ησθένησα, και επεσκέψασθέ με, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς με. Τότε αποκριθήσονται αυτώ οι δίκαιοι λέγοντες: Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; Πότε δέ σε είδομεν ξένον και συνηγάγομεν, ή γυμνόν και περιεβάλομεν; Πότε δέ σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή, και ήλθομεν προς σε; Και αποκριθείς ο Βασιλεύς ερεί αυτοίς: αμήν λέγω υμίν, εφ΄ όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε. Τότε ερεί και τοις εξ ευωνύμων: πορεύεσθε απ΄ εμού οι κατηραμένοι εις το πύρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού. Επέινασα γάρ, και ουκ εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και ουκ εποτίσατέ με, ξένος ήμην, και ου συνηγάγετέ με, γυμνός, και ου περιεβάλετέ με, ασθενής και εν φυλακή, και ουκ επεσκέψασθέ με. Τότε αποκριθήσονται Αυτώ και αυτοί λέγοντες: Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και ου διηκουήσαμεν Σοι; Τότε αποκριθήσεται αυτοίς λέγων: αμήν λέγω υμίν, εφ΄ όσον ουκ εποιήσατε ενί τούτων των ελαχίστων, ουδέ εμοί εποιήσατε. Και απελεύσονται ούτοι εις κόλασιν αιώνιον, οι δέ δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον.

Απόδοση:

Είπε ο Κύριος: «Όταν έρθει ο Υιός του Ανθρώπου με όλη τη μεγαλοπρέπεια και θα του συνοδεύουν όλοι οι άγιοι άγγελοι, θα καθίσει στο βασιλικό θρόνο του. Τότε θα συναχθούν μπροστά του όλα τα έθνη, και θα τους ξεχωρίσει όπως ξεχωρίζει ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια. Τα πρόβατα θα τα τοποθετήσει στα δεξιά του και τα κατσίκια στ' αριστερά του. Θα πει τότε ο βασιλιάς σ' αυτούς που βρίσκονται δεξιά του: "ελάτε, οι ευλογημένοι απ' τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί απ' την αρχή του κόσμου. Γιατί, πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε, γυμνός και με ντύσατε, άρρωστος και μ' επισκεφθήκατε, φυλακισμένος κι ήρθατε να με δείτε". Τότε θα του απαντήσουν οι άνθρωποι του Θεού: "Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε ή να διψάς και σου δώσαμε να πιεις; Πότε σε είδαμε άρρωστον ή φυλακισμένον κι ήρθαμε να σε επισκεφθούμε;" Τότε θα τους απαντήσει ο βασιλιάς: "σας βεβαιώνω πως αφού τα κάνατε αυτά για έναν από τους άσημους αδερφούς μου, τα κάνατε για μένα".

Ύστερα θα πει και σ' αυτούς που βρίσκονται αριστερά του: "φύγετε από μπροστά μου, καταραμένοι • πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά που έχει ετοιμαστεί για το διάβολο και τους δικούς του. Γιατί, πείνασα και δε μου δώσατε να φάω, δίψασα και δε μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και δε με περιμαζέψατε, γυμνός και δε με ντύσατε, άρρωστος και φυλακισμένος και δεν ήρθατε να με δείτε". Τότε θα του απαντήσουν κι αυτοί: "Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένον ή διψασμένον ή ξένον ή γυμνόν ή άρρωστον ή φυλακισμένον και δε σε υπηρετήσαμε;" Και θα τους απαντήσει: "σας βεβαιώνω πως αφού δεν τα κάνατε αυτά για έναν από αυτούς τους άσημους αδερφούς μου, δεν τα κάνατε ούτε για μένα". Αυτοί λοιπόν θα πάνε στην αιώνια τιμωρία, ενώ οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή».

(Επιμέλεια κειμένου: Νικολέτα - Γεωργία Παπαρδάκη)

Ομιλία του Αγίου Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων, εις την Δευτέραν Παρουσίαν του Κυρίου

«Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος»

Διακηρύττουμε παρουσίαν Χριστού, όχι μόνον μίαν αλλά και δευτέραν, πολύ καλλιτέραν της προηγούμενης. Διότι η πρώτη αποτελούσε επίδειξιν υπομονής, ενώ η ερχομένη φέρει το στέμμα της θείας Βασιλείας. Πράγματι στον Κύριον ημών Ιησούν

Χριστόν τα πάντα, ως επί το πλείστον, είναι διπλά. Διπλή γέννησις, μία από του Θεόν προαιωνίως και μία από την Παρθένον στους εσχάτους καιρούς. Δύο κάθοδοι. Μία η αφανής, και δευτέρα ένδοξος και επιφανής, η μέλλουσα. Κατά την πρώτην παρουσίαν εσπαργανώθη στην φάτνην, στην δευτέραν ενδύεται φως ως ιμάτιον. Στην πρώτην «υπέμεινε σταυρόν, αισχύνης καταφρονήσας», στην δευτέραν θα έλθη δοξαζόμενος, δορυφορούμενος από στρατιές αγγέλων. Δεν μένουμε λοιπόν στην πρώτην μόνον παρουσίαν, αλλά προσδοκούμε και την δευτέραν. Και είπαμε μεν στην πρώτην «ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου», αλλά και στην δευτέρα θα ειπούμε πάλι το ίδιο, όταν συναντήσωμε μαζί με τους αγγέλους του Δεσπότην, και προσκυνώντας αυτόν θα ειπούμε: «ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου». Έρχεται ο Σωτήρ όχι για να δικασθή πάλιν, αλλά για να δικάση τους δικαστάς του. Αυτός που προηγουμένως, όταν εκρίνετο, εσιωπούσε, λέγει ύστερα στους παρανόμους, υπενθυμίζοντας όσα ετόλμησαν κατά την σταύρωση: «Ταύτα εποίησας και εσίγησα». Τότε ήλθε για να εκπληρώση την Θείαν Οικονομίαν, και edίδασκε τους ανθρώπους με την πειθώ. Τώρα όμως θα αναγκασθούν να τον αναγνωρίσουν ως Βασιλέα τους, έστω και χωρίς να το θέλουν.

Περί των δύο τούτων παρουσιών ο προφήτης Μαλαχίας λέγει: «και εξαίφνης θα έλθη εις τον ναόν αυτού ο Κύριος, ου υμείς ζητείτε». Ιδού η μία παρουσία. Και πάλι περί της δευτέρας παρουσίας λέγει: «Και ο άγγελος της διαθήκης ου υμείς θέλετε. Ιδού έρχεται Κύριος Παντοκράτωρ, και τις υπομενει ημέραν εισόδου αυτού;». Και αμέσως στην συνέχεια λέγει ο ίδιος ο Σωτήρ: «και προσάξω προς υμάς εν κρίσει, και έσομαι μάρτυς ταχύς επί τους μάγους και επί τας μοιχαλίδας και επί τους ομνύοντας τω ονόματί μου επί ψεύδει», και τα λοιπά. Γι' αυτό ο Παύλος θέλοντας να μας ασφαλίση εκ των προτέρων λέγει: «ει τις εποικοδομεί επί τον θεμέλιον τούτον χρυσόν και άργυρον και λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, εκάστου το έργον φανερόν γενήσεται». Ήδη και ο Παύλος έχει επισημάνει τις δύο αυτές παρουσίες, όταν γράφη προς τον Τίτον και λέγει: επεφάνη η χάρις του Θεού η σωτήριος πάσιν ανθρώποις, παιδεύουσα ημάς ίνα, αρνησάμενοι την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας, σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς ζήσωμεν εν τω νυν αιώνι, προσδεχόμενοι την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού». Βλέπεις πώς ανέφερε μεν την πρώτην, για την οποίαν ευχαριστεί, και την δευτέραν, την οποίαν προσδοκούμε; Γι' αυτό και η πίστις μας, όσον αφορά στο γεγονός αυτό το οποίον σας αναγγέλλουμε τώρα, μας παρεδόθη έτσι, να πιστεύωμε δηλαδή στον «ανελθόντα εις τους ουρανούς και καθίσαντα εκ δεξιών του Πατρός και ερχόμενον εν δόξη, κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος».

Έρχεται λοιπόν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός από τους ουρανούς, έρχεται δε στην συντέλειαν του κόσμου τούτου ενδόξως, κατά την εσχάτην ημέρα. Διότι θα γίνη

συντέλεια του κόσμου τούτου, και ο κτιστός αυτός κόσμος θα ανακαινισθή πάλι. Επειδή δηλαδή επεκράτησε σε όλην την γην η διαφθορά και η κλοπή και η μοιχεία και κάθε είδος αμαρτίας, και συμβαίνουν σε όλον τον κόσμο αιμομιξίες, για να μη μείνη το θαυμαστόν αυτό κατοικητήριο πλήρες ανομίας, ο κόσμος αυτός μέλλει να παρέλθῃ, για να αναδειχθῇ ὁ καλλίτερος. Θέλεις να λάβῃς τὴν ἀπόδειξιν ἀπὸ τὰ ρητὰ τῆς Γραφῆς; Ἄκου τὸν Ἡσαΐα που λέγει: «καὶ εὐληθήσεται ὡς βιβλίον ὁ οὐρανός, καὶ τὰ ἀστρά πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς». Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει: «ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ». Ἀς μὴ λυπούμεθα σαν νὰ πεθαίναμε μόνον εμεῖς. Καὶ οἱ ἀστέρες θὰ ἀποθάνουν, ἀλλὰ θὰ ξαναγίνουν πάλιν ὅπως εἶναι τώρα. Καὶ θὰ περιτυλίξῃ ὁ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ὄχι γιὰ νὰ τοὺς καταστρέψῃ, ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀνανεώσῃ, νὰ τοὺς κάμῃ καλλιτέρους. Ἄκου τὸν Προφήτην Δαβὶδ που λέγει: «κατ' ἀρχάς Σὺ, Κύριε, τὴν γὴν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, Σὺ δὲ διαμένεις». Ἀλλὰ θὰ εἰπῇ κάποιος. Κοίτα, τὸ λέγει σαφῶς ὅτι ἀπολοῦνται, θὰ καταστραφούν. Ἄκου πῶς ἐννοεῖ τὸ «ἀπολοῦνται», τὸ λέγει στὴν συνέχεια: «καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον (σαν ἐπανωφόρι δηλαδή) ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῆσονται». Ὅπως λέγεται ὅτι ὁ δίκαιος ἀπέθανε, σύμφωνα με τὸ γραφικόν. «Ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τὴ καρδιά», καὶ αὐτὸ ἐπειδὴ προσδοκοῦμε τὴν Ἀνάστασιν. Κατ' ἀνάλογον τρόπο προσδοκοῦμε καὶ ἀνάστασιν τῶν οὐρανῶν. «Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα». Ἀς διδαχθῶν αὐτοὶ που ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Μανιχαίων, καὶ ἄς μὴ θεοποιούν πλέον τὰ φωτεινὰ σώματα τοῦ οὐρανοῦ, οὔτε νὰ θεωροῦν δυσσεβῶς ὅτι ὁ ἥλιος αὐτός που μέλλει νὰ σκοτισθῆ εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ πάλιν ἄκου τὸν Κύριον που λέγει: «ὁ οὐρανός καὶ ἡ γὴ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν». Τὰ κτίσματα δηλαδή δὲν εἶναι ἰσότιμα με τοὺς λόγους τοῦ Δεσπότη...

Ἀναμένουμε λοιπὸν ὄντως καὶ προσδοκοῦμε τὸν Κύριον ἐρχόμενον ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ἐπάνω σε νεφέλες. Θὰ ηγήσων τότε σάλπιγγες ἀγγελικῆς. Πρώτοι θὰ ἀναστηθῶν ὅσοι ἀπὸ τοὺς νεκροὺς ἔχουν κοινωνίαν με τὸν Χριστόν. Ἐπειτα ἀρπάζονται σε νεφέλες ὅσοι εὐλαβεῖς θὰ ζοῦν τότε, λαμβάνοντας ὡς ἑπάθλο τὴν τιμὴν αὐτὴν ἣ ὁποία υπερβαίνει τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, ἐπειδὴ καὶ ἠγωνίσθησαν υπεράνθρωπα, ὅπως λέγει ὁ Παῦλος. «Ὅτι αὐτός ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα συν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε συν Κυρίῳ ἐσόμεθα».

Την εγνώριζεν αυτήν την Παρουσίαν του Κυρίου ο Εκκλησιαστής, όταν έλεγε: «ευφραίνου, νεανίσκε, εν νεότητί σου». Και τι θα γίνη όταν έλθη ο Κύριος; «Ανθήσει το αμύγδαλον και παχυνθήσεται η ακρίς, και διασκεδασθήσεται η κάππαρις». Όπως μάλιστα λέγουν οι ερμηνευταί, η ανθισμένη αμυγδαλιά σημαίνει ότι ο χειμών παρήλθε. Μετά δε τον χειμώνα μέλλουν να ανθήσουν τα σώματά μας, να γίνουν άνθη επουράνια. Και θα παχυνθή η ακρίς, η πτερωτή ψυχή, περιβαλλομένη το σώμα της. «Και διασκεδασθήσεται η κάππαρις», θα διασκορπισθούν δηλαδή οι ακανθώδεις παράνομοι.

Βλέπεις ότι όλοι προλέγουν την Παρουσίαν του Κυρίου; Βλέπεις ότι γνωρίζουν την φωνήν του σπουργίτη; Ποίαν φωνήν; Ας ιδούμε: «Ότι αυτός ο Κύριος εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου και εν σάλπιγγι Θεού καταβήσεται απ' ουρανού». Αρχάγγελος απευθύνεται σε όλους και λέγει: «εγείρεσθε εις απάντησιν του Κυρίου», και θα είναι φοβερά η κάθοδος του Δεσπότου. Και σύμφωνα με την Γραφήν που έχουμε αναγνώσει, «ο Υιός του ανθρώπου έρχεται προς τον Πατέρα επί των νεφελών του ουρανού, ποταμού πυρός έλκοντος», ο οποίος δοκιμάζει τους ανθρώπους. Όποιος έχει έργα χρυσά, γίνεται λαμπρότερος. Όποιος έχει έργα σαθρά, τα οποία δεν αντέχουν στην δοκιμήν, αφανίζονται από το πυρ. Και ο Πατήρ «καθέζεται, έχων το ένδυμα αυτού λευκόν ωσει χιών, και την τρίχα της κεφαλής ως έριον καθάρων». Βεβαίως εδώ ομιλεί ανθρωπίνως. Τι εννοεί δηλαδή; Ότι είναι Βασιλεύς εκείνων που δεν εμολύνθησαν από αμαρτίες. Διότι λέγει «λευκανώ τας αμαρτίας υμών ως χιόνα και ωσει έριον», που συμβολίζουν εδώ την συγχώρηση των αμαρτιών ή και την αναμαρτησίαν. Έρχεται δε ο Κύριος από τους ουρανούς επάνω σε νεφέλες, αφού με νεφέλες ανέβη εκεί...

Αλλά ποίον θα είναι το σημείον της Παρουσίας αυτού, ώστε να μην τολμήση κάποια εναντία δύναμις να το μιμηθή; «Και τότε», λέγει, «φανήσεται το σημείον του Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ». Και το αληθές και διακριτικόν σημείον του Χριστού είναι ο σταυρός. Το φωτεινός σημείον του σταυρού προηγείται του Βασιλέως, αναγγέλλοντας αυτόν ο οποίος είχε τότε σταυρωθεί, ώστε να τον ιδούν οι Ιουδαίοι οι οποίοι τότε τον είχαν κεντήσει στην πλευράν και είχαν συνωμοτήσει εναντίον του. Να θρηνήσουν πικρώς κάθε φυλή χωριστά, και να ειπούν: Αυτός είναι εκείνος που εραπίσθη, αυτός είναι εκείνος τον οποίον περιέβαλλαν με δεσμά, αυτός είναι εκείνος τον οποίον εξηυτέλισαν, αφού πρώτα τον εσταύρωσαν. Και θα ειπούν τότε: Πού να πάμε για να αποφύγωμε την οργήν σου; Αλλά από πουθενά δεν θα ημπορέσουν να ξεφύγουν, αφού θα τους έχουν περικυκλώσει οι στρατιές των αγγέλων. Φόβητρον θα είναι το σημείον του σταυρού για τους εχθρούς του, και χαρά για τους φίλους του, οι οποίοι είπιστευσαν σ' αυτόν ή τον εκήρυξαν ή έπαθαν γι' αυτόν. Ποίος άραγε θα είναι

μακάριος να ευρεθή τότε φίλος του Χριστού; Δεν καταφρονεί τους δούλους τους ιδικούς του ο τόσο ένδοξος Βασιλεύς, αυτός που περιστοιχίζεται από αγγέλους, ο σύνθρονος με τον Πατέρα. Και για να μην αναμιχθούν οι εκλεκτοί με τους εχθρούς, «αποστέλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος μεγάλης, και επισυνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων». Αφού δεν κατεφρόνησε τον Λώτ, που ήταν ένας, πώς είναι δυνατόν να καταφρονήσει τους πολλούς δικαίους; «Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου», θα ειπή προς εκείνους που θα επιβαίνουν σε νεφελώδη άρματα, και οι οποίοι θα έχουν συναχθή από τους αγγέλους.

Αλλά θα ειπή κάποιος από τους παρόντες. Είμαι πτωχός, ή θα συμβή τότε να ευρεθώ ασθενής στο κρεβάτι, ή είμαι γυναίκα και θα ευρίσκωμαι εκείνην την ώρα στον μύλο. Μήπως θα περιφρονηθούμε; Έχε θάρρος, άνθρωπέ μου. Ο Κριτής είναι απροσωπόληπτος. «Ου κατά την δόξαν κρινεί, ουδέ κατά την λαλιάν ελέγξει». Δεν προτιμά τους λογίους από τους απαιδεύτους, ούτε τους πλουσίους από τους πτωχούς. Και στον αγρόν αν είσαι, θα σε παραλάβουν οι άγγελοι. Μη νομίσης ότι θα πάρη τους γαιοκτήμονες και εσέ που είσαι γεωργός θα σε αφήση. Και αν είσαι δούλος ή πτωχός, μην αγωνιάς. Αυτός που έλαβε μορφήν δούλου δεν καταφρονεί τους δούλους. Και αν είσαι στο κρεβάτι ασθενής, έχει γραφή: «Τότε δυο έσονται επί κλίνης μιάς, εις παραλαμβάνεται, και εις αφήεται». Και αν κατ' ανάγκην ευρεθής να εργάζεσαι στον μύλον, άνδρας η γυναίκα, και αν φορής χειροπέδες, δεν θα σε παραβλέψη αυτός που ηλευθέρωσε τον Ιωσήφ και τον οδήγησε από την δουλεία και την φυλακή στην βασιλείαν. Θα λυτρώση και σε από τις θλίψεις και θα σου χαρίση την Βασιλείαν των Ουρανών. Μόνον να έχης θάρρος, μόνον να εργασθής πνευματικώς, μόνον να αγωνισθής προθύμως. Επειδή τίποτε δεν πάει χαμένο. Κάθε σου προσευχή και ψαλμωδία έχει καταγραφεί. Κάθε σου ελεημοσύνη έχει καταγραφεί, κάθε νηστεία έχει καταγραφεί, κάθε γάμος που διεφυλάχθη καλώς έχει καταγραφεί. Έχει καταγραφεί και η εγκράτεια που έγινε για τον Θεόν. Τα πρωτεία δε των στεφάνων μεταξύ όλων των καταγεγραμμένων τα έχει η παρθενία και η αγνότης. Και μέλλεις να λάμπης ως άγγελος. Αλλά όπως ήκουσες ευχαρίστως τα καλά, άκου τώρα με ψυχραιμία και τα αντίθετα. Έχει καταγραφεί κάθε σου πλεονεξία, έχει καταγραφεί κάθε σου πορνεία, έχει καταγραφεί κάθε σου επιορκία και βλασφημία και μαγεία και κλοπή και φόνος. Όλα αυτά λοιπόν είναι καταγεγραμμένα, όσα έχεις πράξει μετά το βάπτισμα. Διότι αυτά που είχες κάμει προηγουμένως εξαλείφονται.

«Όταν δε έλθη», λέγει, «ο Υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού, και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού». Βλέπε, άνθρωπε, ενώπιον πόσων θα εμφανισθής στο κριτήριο. Θα είναι τότε παρόν όλο το γένος των ανθρώπων. Αναλογίσου λοιπόν πόση είναι η

φυλή των Ρωμαίων, αναλογίσου πόσοι είναι οι άλλοι, οι βάρβαροι οι οποίοι ζουν τώρα και πόσοι έχουν ταφεί τα τελευταία εκατό χρόνια. Πόσοι ετάφησαν μέσα σε χίλια χρόνια. Αναλογίσου πόσοι είναι από τον Αδάμ μέχρι σήμερα. Μεγάλο πλήθος βέβαια, αλλά και πάλι μικρόν είναι, διότι οι άγγελοι είναι περισσότεροι. Εκείνοι είναι τα ενενήντα εννέα πρόβατα, η δε ανθρωπότης μόνον το ένα. Διότι ανάλογα με το μέγεθος όλων των τόπων πρέπει να υπολογίζωμε και το πλήθος των κατοίκων τους. Η κατοικουμένη γη, ευρισκομένη κατά κάποιον τρόπον στο κέντρον του ενός ουρανού, έχει τόσον μεγάλο πλήθος. Ο ουρανός που την περιβάλλει πόσον πλήθος έχει; Και οι ουρανοί των ουρανών δεν είναι αυτονόητον ότι κατοικούνται από πλήθος αναρίθμητον; Πράγματι έχει γραφή: «χίλια χιλιάδες ελειτούργουν αυτώ και μύρια μυριάδες παρειστήκεσαν αυτώ». Όχι ότι είναι τόσο μόνο το πλήθος, αλλά επειδή ο Προφήτης δεν ημπορούσε να εκφράση μεγαλύτερον αριθμόν. Παρευρίσκεται λοιπόν τότε στο κριτήριο ο Θεός και Πατήρ των απάντων, μαζί του θα κάθηται ο Ιησούς Χριστός, θα είναι δε παρόν και το Αγιον Πνεύμα. Αγγελική σάλπιγγα θα προσκαλέση όλους εμάς, οι οποίοι θα φορούμε ως ένδυμα τα έργα μας. Άραγε δεν οφείλουμε να αγωνιούμε από τώρα; Και μη νομίσης, άνθρωπε, ότι είναι μικρά καταδίκη το να κατακριθής ενώπιον τόσου πλήθους. Μήπως δεν προτιμούμε πολλές φορές να αποθάνωμε παρά να κατηγορηθούμε από φίλους;

Ας έχωμε την αγωνίαν, λοιπόν, αδελφοί, μη μας καταδικάση ο Θεός, ο οποίος, αν πρόκειται να μας καταδικάση, δεν έχει ανάγκην από εξέτασιν ή έλεγχο. Μην ειπής ότι ήταν νύκτα όταν επόρνευσα η έκανα μαγείες η έπραξα κάτι άλλο, και δεν υπήρχε άνθρωπος εκεί. Από την συνείδησή σου κρίνεσαι. Σε αναγκάζει να ειπής την αλήθεια το φοβερόν πρόσωπον του Κριτού, ή μάλλον, και αν δεν την ειπής, σε ελέγχει. Διότι θα αναστηθής φορώντας τις αμαρτίες σου ή τις αρετές σου. Τι λέγει λοιπόν ο Κριτής περί της ενδυμασίας ή μη των έργων σου; «Και συνάξουσιν έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη». Διότι πρέπει τα πάντα να κλίνουν γόνυ ενώπιον του Χριστού, τα επουράνια και τα επίγεια και τα καταχθόνια. «Και αφορίσει αυτούς απ' αλλήλων, ώσπερ ο ποιμήν αφορίζει τα πρόβατα από των ερίφων». Πώς διαχωρίζει ο ποιμήν; Μήπως ερευνά κάποιο βιβλίον, να μάθη ποίον είναι πρόβατον, και ποίον ερίφιον; Ή τα διακρίνει από την εμφάνιση; Δεν φανερώνει το μαλλί το πρόβατον, το δε σκληρόν και τριχωτόν το ερίφιον; Έτσι, εάν μεν καθαρισθής τώρα από τις αμαρτίες σου, έχεις στο εξής τις πράξεις σου ως έριον καθαρόν, και η στολή σου μένει αμόλυντος. Από την ενδυμασίαν αναγνωρίζεσαι ότι είσαι πρόβατον, εάν όμως ευρεθής τριχωτός, όπως ο Ησαύ, που ήταν δασύτριχος και ελαφρόμυαλος, και ο οποίος έχασε τα πρωτοτόκια για το φαγητό και επώλησε το αξίωμά του, θα ταχθής με την αριστεράν μερίδα. Μη γένοιτο όμως κάποιος από τους παρόντες να αποβληθή από την χάριν, ούτε εξ αιτίας των φαύλων πράξεών του να ευρεθής στα αριστερά τάγματα των αμαρτωλών.

Είναι αληθώς φοβερά η κρίσις, και προξενούν φόβον αυτά που προαναγγέλλονται. Ευρίσκεται ενώπιόν μας η Βασιλεία των ουρανών, έχει ετοιμασθή και το πυρ το αιώνιον. Πώς, λοιπόν, θα ειπή κάποιος, θα αποφύγωμε το πυρ; Και πώς θα εισέλβωμε στην Βασιλείαν; «Επείνασα», λέγει, «και εδώκατέ μοι φαγείν». Ιδού ο τρόπος. Δεν χρειάζεται αλληγορία εδώ, αλλά να εκτελέσωμε τα λεγόμενα. «Επείνασα και εδώκατέ μοι φαγείν. Εδίψησα και εποτίσατέ με, ξένος ήμην και συνηγαγετέ με. Γυμνός, και περιεβάλετέ με, ησθένησα και επεσκεψασθέ με. Εν φυλακή ήμην και ήλθετε προς με». Εάν τα πράξης αυτά, θα συμβασιλεύσης. Εάν όμως δεν τα πράξης θα κατακριθής. Αρχισε λοιπόν από τώρα να τα εργάζεσαι αυτά, και επίμενε στην πίστη, για να μην αποκλεισθής έξω, αναβάλλοντας να αγοράσης το έλαιον σαν τις μωρές παρθένους. Μην ξεθαρρευθής επειδή απλώς κρατείς την λαμπάδα, αλλά διατήρησέ την αναμμένην. Ας λάμψη το φως των καλών έργων σου ενώπιον των ανθρώπων, και μη βλασφημείται εξ αιτίας σου ο Χριστός. Φόρεσε ένδυμα αφθαρσίας, διαπρέποντας στα καλά έργα, και όποιαν υπόθεσιν αναλάβης κατ' οικονομίαν από τον Θεόν για να την διαχειρισθής, να την διαχειρισθής με τρόπον χρήσιμο. Σου ενεπιστεύθη χρήματα; Διαχειρίσου τα καλά. Σου ενεπιστεύθη λόγον διδασκαλίας; Καθοδήγησε καλώς τις ψυχές των ακροατών σου. Ημπορείς να προΐστασαι; Κάμε το αυτό με ζήλον. Υπάρχουν πολλοί τρόποι καλής διαχειρίσεως, μόνο να μη καταδικασθή κάποιος από εμάς και να μην αποβληθή, αλλά με παρρησία να συναντήσωμε τον αιώνιον Βασιλέα Χριστόν, ο οποίος βασιλεύει αιωνίως. Πράγματι, αυτός που θα κρίνη ζώντες και νεκρούς θα βασιλεύη αιωνίως, αφού απέθανε προς χάριν ζώντων και νεκρών, όπως λέγει και ο Παύλος. Και αν κάποτε ακούσης κάποιον να λέγη ότι η Βασιλεία του Χριστού έχει τέλος, μίσησε την αίρεση. Είναι άλλη μία κεφαλή του δράκοντος, που ενεφανίσθη τώρα τελευταία στην Γαλατίαν... Αν και έχω πάρα πολλές μαρτυρίες από τις Θείες Γραφές περί της ατελευτήτου στους αιώνες Βασιλείας του Χριστού, θα αρκεσθώ σ' αυτά, επειδή είπαμε πολλά σήμερα. Συ δε ο ακροατής να προσκυνής μόνον εκείνον ως Βασιλέα, αποφεύγοντας κάθε αιρετικήν πλάνην. Και αν επιτρέψη η χάρις του Θεού, θα ειπούμε με τον καιρό και τα υπόλοιπα της πίστεώς μας. Είθε ο Θεός των όλων να σας διαφυλάξη όλους, ώστε να διατηρήτε στην μνήμην σας τα σημεία της συντελείας του κόσμου, και να μείνετε ακατανίκητοι από τον Αντίχριστον. Έμαθες τα σημεία του πλάνου που πρόκειται να έλθη. Έλαβες τις αποδείξεις του αληθινού Χριστού, του κατερχομένου φανερώς από τους ουρανούς. Τον μεν ένα, τον ψευδή, απόφευγέ τον. Τον δε άλλον τον αληθινόν, προσδόκα τον. Έμαθες τον τρόπον πώς στην Κρίσιν θα καταταγής εκ δεξιών του. Τήρησε αυτά που σου ενεπιστεύθη ως παρακαταθήκην ο Χριστός, διαπρέποντας σε έργα αγαθά, ώστε να παρουσιασθής με παρρησίαν ενώπιον του Κριτού, και να κληρονομήσεις την Βασιλείαν των Ουρανών, δι' ου και μεθ' ου η δόξα τω Θεώ συν αγίω Πνεύματι, εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

(4ος αιών. Από την ιε΄ Κατήχησι Φωτιζομένων. Εκδ. "Ετοιμασία" σελ. 304. Από το

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

βιβλίο "Πατερικόν Κυριακοδρόμιον", σελίς 473 και εξής. Επιμέλεια κειμένου, Δημήτρης Δημουλάς)

(Πηγή ηλ. κειμένου: org.gr)